

திருவள்ளுவர், முப்பானில், உத்தரவதேம், தயெவநில, பொய்யாமொழி, வாயுறவை வாழ்த்து, தமிழ்மறை, பொதுமறை என்று பலவற்று நாமங்கள் சட்டிப் போற்றப்படுகின்றது திருக்குறள். மனிதகுலம் எந்த இடத்தில் வாழ்ந்தாலும் எந்தச் சமூகத்தில் வாழக்கை முறையை மறக்கொண்டிருந்தாலும் அங்கிலெலாம் ஒளியைப் பாய்ச்சி வாழ்வு சிறந்து விளங்க வழிகாட்டும் நிலை திருக்குறளாகும். இதில் மொத்தம் 133 அதிகாரங்கள் உள்ளன. ஒரு அதிகாரத்திற்குப் பத்துக்குறள் வீதம் மொத்தம் 1330 திருக்குறள் உள்ளன. இவை அனைத்தும் அறத்துப்பால், பொருட்பால். இன்பத்துப்பால் என்று மூன்று பிரிவுகளாக வருகின்றன.

இலக்கிய அழகு பொலிய அமறைந்த மொழிநடை, காலந்தோறும் புத்தம் புதிய சிந்தயதைத் துண்டும் அருள்வாக்கு ஆகியவை திருக்குறளின் தனித்தன்மையின் வெளிப்பாடாகத் திகழ்கின்றது. சாதி சமயங்களால் வறையுபட்டவர்கள் அனைவரும் ஏற்கும் கருத்துப் பொதுமை, கற்பவர் நடுஞ்சில் ஆழப்பதியும் வண்ணம் எடுத்துரைக்கும் வெளிப்பாடும் இத திருக்குறளின் அற்புத வெளிப்பாடும்.

அந்த வகையில் மூதற் பாவலர் என்றழைக்கப்படுகின்ற திருவள்ளுவரின் சில திருக்குறள்களை முன்வைத்துப் பச்சேலாம் என்று நம்புகிறேன். அறத்தை வலியுறுத்துகின்ற அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால்

‘மனதுக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்து அறன்
ஆகுலநீர்பிற’ (34)

ஒருவன் தான் மனதில் குற்றமற்றவனாக இருக்க வேண்டும். அதுவே அறம் ஆகும். மற்றவையெல்லாம் ஆரவாரத்தன்மை உடையவையாகும் என்று மிகச் சிறப்பாக எமது வாழ்வில் மனதளவில் நாம் குற்றமற்றவர்களாக வாழவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகின்றார். மனதில் நாம் பல குற்றங்களாகக் காரணமாகிக் கொண்டும் குற்றம் இழைத்துக்கொண்டும் மற்றவர்களுக்கு எப்பிநாம் நன்மை புரிய முடியும் என்பதைச் சிந்திக்க வகைகும் திருக்குறளாகும்.

கடபைப்பிடத்து வாழ வணேட்டும் என்று விழிப்படயைச் செய்கிறது. நாம் ஒழுக்கும் அற்றவர்களாக வாழ ந்தால் அவை எப்போதும் துன்பத்தகைக் கொடுத்துக் கொண்டயேயிருக்கும் எனவே நாம் ஒழுக்கமுடயைவர்களாக வாழ்வை முன்னடுக்கவணேட்டும் என வலியுறுத்துகிறது இந்தக் குறள் .

அடுத்து பொருட்பாலில் பெரியாரைப் பிழையாமலை(90) என்ற அதிகாரத்தில் திருவள்ளுவர் 'குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பின்குடியொடு

நின்றன்னார் மாய்வர் நிலத்து' (898) என்ற குறளினிடாக பெருமயையுடயைவர்களைய மனங்கள் தபயமயையானதாக இருக்கவணேட்டும் என்பதைச் சூட்டும் விதம் அலாதிதாக இருக்கின்றது. மலபைபோன்ற பெருமயையுடயைவர், ஓருவனை அழிந்துபோக வணேட்டும் என்று எண்ணினால் . அவன் இவ்வலகில் எவ்வளவு நிலபெற்ற சலெவமுடயைவன் ஆயினும் தன்குடும்பத்தோடு அழிந்து விடுவான் என்று பயமுறுத்துகிறார் . எனவே எமது வாழ்வில் நாம் மற்றவர்களை மனதாலும் சாபமிடக்கிடாது என்பதை சூட்டிக் காட்டுகின்றார் . அது அவர்களையே அழித்துவிடும் என்று உணர்த்துகிறார் . ஏனவே நாம் இவற்றை எம் வாழ்நாளில் கடபைப்பிடக்க வணேட்டும் என்ற சமிக அறிவியலபை புகட்டுகின்றார் .

அடுத்து நாம் அறத்துப்பாலில் அதிகாரம் ஒப்புரவறிதலை எடுத்துக் நோக்கினால் :

'பயன்மரம் உள்ளுர்ப்பழுத்தற்றால் சலெவம்
 நயனுடயான்கண்படின் ' 216 என்கிறார் மூதற்பாவலர்

பிறருக்கு உதவி செய்பவனிடத்தில் சலெவம் உண்டாகுமானால் , அது ஊரின் நடுவவே உள்ள பயன் மிக்க மரத்தில் பழம் பழுத்தது போன்றதாகும் . எமது வாழ்நாளில் சிலர் மற்றவர்களுக்கு உதவி செய்வதில் பின்நிற்பவர்கள் . தாம் தமது குடும்பம் என்று சமித்தோடு ஓட்டாது தமக்கென்றே ஓரு வாழ்வைப் பிரதிபலித்து விட்டுச் சலெகிறார்கள் . அதில் எவ்வகையான மகிழ்ச்சியகை காணுகின்றார்களோ தரெயவில்லை. அதன் அர்த்தமும் புரிவதில்லை. அதில் காணும் இன்பம் எத்தகயைது என்று அவர்களுக்குத் தான் தரெயும் என்று எண்ணத்தோன்றுகின்றது. இக்குறள் மபிலம் மாதானுபங்கி (திருவள்ளுவரின் மறுபயர்) அழகாக உதவி செய்பவர்களைப் பயன் மிக்க மரத்தில் குலுங்கிக் காட்சி தரும் அழகிய பழங்களாக மனதகைக் குளிரச் செய்கின்றார் .

அழுக்காறாமலை 17 மனிதன் விரும்பிப் பெறுவது பறே எனப் பரே பெற்றது. கல்வி, சலெவம் மூதலான பறேகளிலெல்லாம் சிறந்த பறே பொறாமலை எனும் நோய் இல்லாமலை. காரோனா (கொள்ளை) நோய் பரவும் ஊரில் அந்த நோயால் பீடிக் கப்படாதவன் பெரும் பறே பெற்றவன் . மற்றவரின் வாழ்வகைக் கண்டு

சகிக்காமலே மாய்ந்து போவோர் வாழும் உலகில் , பொறாமலை நோய் பீடிக் கப்படாதவன் பெரும் பறே பெற்றவன் . பிறர் செய்யும் தீ மயை மன்னிப்பது பொறுமை, பிறர் அடயையும் நன் மயைபைப் பொறுத்துக் கொள்ளாமலை பொறாமலை. பொறாமலைக் காரன் தன் ளரிச்சலால் , மனப்புழுக்கத்தால் மற்றவரை எப்பிடிக் கடுக்கலாம் என்ற சிந்தனையிலயே பொன்னான பொழுதயைலெல்லாம் கழிப்பான் , அதனால் அமதையை இழப்பான் . அரிய நட்பை உறவை இழப்பான் . அன்பான மனைவி மக்களின் இனிய பசேசகைக் கட்டைபதை இழப்பான் , உண்ண மாட்டான் , உறங்க மாட்டான் அவன் அடயையும் இன்னலும் இழப்பும் ஏராளமாகும் . இவ்வாறு மனிதனை ஆட்டி அலகைக் கும்

பொறாமகைக் குணம் இல்லாமல் இருப்பதே அரிய பறே. புறத்தே பொருளதைத் தடீபி வபைப்து பரீய பறே ஆகாது அகத்தே பொறாமகை அணுகாதவாறு பணிக் காத் தலே விழுவியப் பறே ஆகும்.;

‘விழுவ்பறே நின் அஃதொப்ப்து இல்லையார் மாட்டும்’
அழுக்காற்றின் அன்மை பறின்’ 162

எவரிடத்தும் பொறாமகை கொள்ளாத் தன்மையே பறெர்க்கரிய பறோகும். அதற்கு இணையான பறே வறெறொன்றும் இல்லை. பொறாமகை இன்மை பொழியும் நன்மையே

இல் வாழ்க்கை -5- அதிகாரத்தில்

‘வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வாணுறையும’
தயெ வத்துள் வகைகப்டும்’

என்ற குறையைப் பார்ப்போமயோனால் இவ்வூலகத்தில் வாழ்வணேட்டிய முறைப்படி வாழ்கின்றவன், மலேலகத்திலுள்ள தவேர்களும் ஒருவனாக மதிக் கப்டுவான். அதாவது நாம் வாழும் சமிகத்தக்துக்கு முன் மாதிரியான நல்ல வாழ்க்கையை வாழ்ந்து காட்டுபவன் உயர்ந்தவனாகக் கணிக் கப்டுகின்றான். சமிகத்தக்துக்கு எதாவது ஒரு வகையில் பங்களிப்பைச் செய்பவன் அவன் மறைந்த பின்னும் வணங்கப்டுகின்றான். திருக்குறளின் சிறப்புக் கருதி வணக்கத்திற்குரிய டாக்டர் ஜி.யு.போப்போன்ற பல அறிஞர்கள் அதனை பலவறே மொழிகளிலும் மொழியெயர்த்து பரெமகை சரேத்துள்ளனர். நாம் பிறந்த இவ்வூலகம் உயர்நிலை பறெவணேட்டும் என்ற உணர்வால் உந்தப்ட்டுச் செயற்பட்ட சகோகரட்டீஸ் (எழுவசயவநள). பிளறேரோ (Pடயவழ) ரபீசகோ (சுழரளளநயர) போன்ற மிகச் சிறந்த சிந்தனாயளர்களின் வழிகாட்டல்கள் பலவற்றையும்குறிப்பிடலாம். அந்த வகையில் உலகமக்களின் நல்வாழ்வு வாழ்வழிகாட்டிய சிந்தனாயளர்களில் பரெமகையோடு வீற்றிருக்கும் திருவள்ளுவரைப்போற்றி வணங்குவோம்.

22.1.2021

navajothybaylon@hotmail.co.uk